

dels ved Kommunitilskud, dels gennem Bøder, dels gennem de Penge, som komme ind i Kirkebøssen og ved anden frivillig Gave. Men Midlerne ere saa smaa, at de ikke kunne række ret vidt; dog ser man, at der er mange Kommuner, der i rig Maade have benyttet sig af deres Ret til at give Tilskud til de fri Fattiggasser for derved at sætte Bestyrelsen i Stand til at yde en betydelig Hjælp til dem, som i et givet Øjeblik virkelig trænge dertil. Den Erfaring have vi jo gjort alle sammen, og der er sikkert ingen Medlemmer i denne Sal, der ikke paa nærmere eller fjernere Hold have været Vidne til, at der er Mennesker, som uforskyldt komme til at lide stor Nød og trænge til Hjælp, men som ikke søge at faa Hjælp, fordi der hos dem er en Finfølelse og en Forstaaelse af, at det først og fremmest kommer an paa at bevare sin Frihed og Selvstændighed, hvilket de ikke kunne, saa snart de modtage Fattighjælp. Naar alle ærede Medlemmer vide, at der gives saadanne Forhold, saa synes jeg, at de maa anse dette Lovforslag for et beskedent Forslag. Det er virkelig beskedent. Efter de Udtalelser, der faldt fra det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup), syntes det, som om det var noget overordentlig stort, vi her stod i Begreb med at foretage, men det er jo saa langt fra Tilfældet, at det jo kun er en Bagatel. Vi have lige ruttet med Millioner, en halv Snes eller 40 Millioner paa et Bræt, men naar der er Tale om at yde noget til de smaa i Samfundet, dem, der ere paa Skyggesiden, og som virkelig trænge, saa skulle vi trækkes om nogle faa hundrede Tusind Kroner. Jeg vil ikke for mit Vedkommende kunne forsvare ikke at gaa med Forslaget. Det er en stor Fejl ikke at yde dette Bidrag; thi det, at man altid vejer og tæller hver eneste Øre, saa snart det gælder de fattige Folk, er ikke heldigt, ej heller er det den Maade, hvorpaa vi kunne binde de smaa til os og til at hjælpe os i det Arbejde, hvor vi trænge til deres Hjælp. Det ærede Medlem, der nys talte, mente, at Hjælp til Selvhjælp var en sund Tanke, men det er jo netop det, man vil her, thi idet man yder dette lille Bidrag til de Fattiges Kasser, blive de i Stand til at hjælpe dem, der netop ville hjælpe sig selv, dem, der, om jeg maa bruge det Udtryk, krybe i Skjul, for at ingen skal se deres Nød og Fattigdom. Naar der indtræffer Sygdom eller Arbejdsløshed for saadanne fattige Mennesker, som skulle tjene det daglige Brød ved deres Hænders Arbejde, saa

komme de ofte til at staa saaledes, at blot en Haandsrækning kan hjælpe dem ud over alle Vanskeligheder, men saa bør vi ogsaa være med til at yde dem denne Haandsrækning, naar det kan gøres paa saa billig og lempelig Maade som derved, at man yder 10 Øre for hvert Individ i Kommunen.

Det ærede Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) var jo ængstelig for, at man, ved at vedtage dette Forslag, skulde gribe forstyrrende ind i den Kommissions Arbejde, som nu ret snart skal drøfte Spørgsmaalet om Alderdomsforsørgelsen og Invalidforsørgelsen. Jeg tror ikke, der er nogen saadan Fare til Stede, thi den Hjælp, man foreslaar at yde her, vil der alle Dage blive Trang til, det kan man være overbevist om, saa man kan ganske rolig gaa med dertil uden at risikere at komme til at gribe forstyrrende ind i den omtalte Kommissions Arbejde. Det ærede Medlem var ogsaa bange for, at man skulde naa dertil, at de fri Fattiggasser kom til at overtage det meste af Fattigvæsenet. Ja, kunde man komme dertil, var Skaden ikke saa stor, og det vilde jo heller ikke være noget, Staten kunde føle sig generet af, naar der ikke skulde gives mere end 10 Øre, og var det da saa heldigt, at man kunde slippe Fattigforsørgelsen paa den Vis, saa var der ikke noget at beklage sig over, saa skulde man gaa med dertil jo før jo heller, selv om man skulde give 20 Øre.

Der er faldet nogle Ytringer om, at naar man nu yder en saadan Understøttelse, som den, der her er Tale om, vil det være lovlig meget at overlade til de Bestyrelser, som de fri Fattiggasser for Tiden have. Men naar man ser hen til, hvordan disse Bestyrelser gennem mange, mange Aar have arbejdet til almindelig Tilfredshed, kan man ogsaa trygt vedblive at holde fast ved dem, og det saa meget mere, som man kan være overbevist om, at selv om den fri Fattiggasse ikke aflægger et specificeret Regnskab, men kun aflægger en Beretning, som gaar ind i Sogneraadets Regnskab, saa bliver det dog grundigt eftersat. Kritikken skal nok øve sin Indfyldelse, thi man kender rundt om i Sognene meget godt til, hvorledes den fri Fattiggasses Midler blive forvaltede. Hvis de ikke blive forvaltede paa en Maade, Beboerne synes om, ville de øve en saadan Kritik, at Bestyrelsen ikke vil kunne staa for den, men ved det kommende Valg maa vige for en anden. I den Henseende føler jeg mig fuldstændig tryk.